

דע את משפחתך 009 סוף בית יהודי חושי

מברכים החתן וכלה שיהיו בונים "בית נאמן בישראל". כאן נתבונן מהו בית נאמן בישראל.

אחר שחטא אדה"ר, אדם פירש מחוה לזמן של ק"ל שנה. למה פירש ממנה ק"ל שנה? איתא בחז"ל "נשים דעתן קלה", והראי' לזה מחוה שנתפתה להנחש, לכן פירש ק"ל שנה, מחמת שדעתן קלה.

"כל המלמד בתו תורה כאילו למדה תפלות" (גמ' בסוטה). נשים אין להן דעת דקדושה, משום שדעתן קלה.

דיברנו בפעם הקודמת שאשה צריך רוחניות כדי להצליח בבית, אבל יש כאן קושי, אין לה דעת. הבעל צריך להיות המקור של רוחניות בהבית - אבל מצינו הרבה אברכים שהם שקועים בעיון התורה, וכשרוצים לדבר בסוגיות עם האשה, האשה אינה מבינה. כיון שכן, הבעל הגיד לה איזה דבר תורה בסעודת שבת שהוא ראה בספר על הפרשה, אבל אין זה מספיק לה. למה?

צריך להכניס חיים פנימיים להבית. אפי' אם האדם חי ברוחניות כל היום - הוא עוסק בתורה כל היום בכלל -- יש קצת רוחניות בבית, אבל אין זה מספיק. אם האדם מקבל חיות רק מלימודו, אין זה מספיק לאשתו, שאין לה התורה.

הבעל, אפי' אם הוא לומד ושקוע כל היום בתורה, צריך לידע: ממה אני חי? ממה אני מקבל חיות? שייך מציאות ללמוד תורה ולעשות מצוות כל היום, אבל אינו חי מזה. זה מצוי מאד. אם האדם אינו מקבל חיות מרוחניות שלו, גם ילדיו אינם מושפעים ממנו, שהם רואים שאין חיות לאביהם.

אם האדם מקבל כל חיותו רק מלימוד התורה בלבד - אין לו חיות. צריך לקבל חיות מכל הקומה הרוחניות שלנו - לקבל חיות מתפלה, מאמונה ומכל דבר, לא רק מלימוד תורה.

קשה לאנשים לקבל זאת. אם האדם מקבל חיותו רק מלימוד תורה, החיים שלו הוא משובש. "כל האומר אין לי אלא תורה, אפי' תורה אין לו" (גמ' יבמות). הגמרא בלבד לא מספיק להכניס רוחניות להבית.

היום, לרוב, יש הרבה תלמידי חכמים, אבל בנוגע לעיני רוחניות והלכות דעות, בדרך כלל האשה היא יותר רוחנית מבעלה. הנשים לומדים בסמינר עיני עבודת ה' פנימיים, וכשמחתנים לבחור שהוא ת"ח, הנשים מוצאים שהם יודעים יותר עיני רוחניות מבעליהם! אבל באמת צריך הבעל שיהיה לו הלכות דעות יותר מאשתו.

גם אינו מספיק לדעת ההלכות דעות, בידיעות בלבד -- אלא צריך לחיות אותם, כדי להכניס רוחניות להבית.

אולי הבעל רוצה להכניס להבית "דקדוק הלכה". ח"ו לזלזל בזה, אבל אין זה מספיק להכניס חיים פנימיים להבית.

ראשית צריך לברר: מה חסר בחיינו? אדם בא לביתו, וכל עבודות שבבית נעשים - הבית הוא נקי וכל עינים בבית הם מסודרים ב"ה, אבל האם זה עדיין בית יהודי? האם יש בבית זה חיים פנימיים? לימוד תורה בלבד לא מספיק, אלא צריך לחיות מה שלומד, להכניס הרוחניות להבית.

בודאי צריך להתענג בבית ככל מה שצריך, אבל גם צריך רוח של יהדות בבית, רוח של חיים פנימיים. אין זה דברי התעוררות - זהו לימוד של צורת חיים שונה לגמרי.

למשל, כל אחד מאיתנו הוא יהודי. האם אנו חושבים פעם אחת ביום "אני יהודי"?

גם לילדים יש להכניס רוחניות לחייהם. למשל, ביום פורים, אפשר לשאול להילדים: "מה עושים היום בגן עדן?" יש להתבונן מה עושים בגן עדן בפורים. משלוח מנות? זהו רק דוגמא. התשובה לזה הוא שיש שמחה עמוקה בגן עדן, זהו התשובה הכללית. בגן עדן, אין שמחה גופנית, רק שמחה פנימי.

למה דבר כזה לא כ"כ ברור? בא פורים, ואין לנו שום שייכות לפורים. אנו מתייחסים לפורים וחודש אדר כמעשים של חצונות. אנו יודעים שהם ימי שמחה, אבל אין אנו יודעים כיצד לשמוח, רק מחפשים איך לשמוח הילדים. פורים הוא זמן קשה למי שחיים שלו הוא חיים פנימיים, משום שהמציאות שאנו רואים בפורים הוא שמחה מאד חיצוני. מי שחי חיים פנימיים, פורים הוא כאב גדול.

למה אין אנו מחפשים איך לשמוח שמחה פנימית? משום שאנו מורגלים לחצונות. אנו מורגלים שהשמחה הוא לעשות מעשים של ליצנות. כל השאלה לנו בימי פורים הוא איך לשמח הילדים, אבל אין אנו שואלים איך אנו בעצמנו מגיעים לשמחה פנימית.

הרוח של הבית היהודי של היום הוא מאד רחוק מצורת בית יהודי אמיתי.

יש דברי תורה בבית, ב"ה. אבל האם הדבר תורה הוא רק "רעיון" טוב בעלמא, או שהוא דיבור ממקום פנימי בנפש?

פרשת השבוע הוא דבר חי ומוחשי, לא רק רעיונות יפים. מה הילדים שומעים בדברי תורה שלנו -- רעיונות יפים, או חיות?

גם א"א לדבר שיעור שלימה או רעיונות עמוקים וארוכים להאשה או להילדים. אבל צריך לקחת הרחניות ויהדות שלך ולהפוך הדברים לדברים מוחשיים, לכל אחד מבני הבית - כפי ערך שלו. רק ע"י זה יש חיים פנימיים בהבית.

חיים שיש בו מציאות מוחשית של הקב"ה תורה ומצוות - זהו חיים פנימיים בהבית. זהו שינוי בכל החיים בכלליות, ובפרט בחיי הבית.

הבעל והאשה, שניהם, צריך לחשוב: לשם מה התחתנו?? אחד אומר, פרו ורבו, שני אומר תיקון המדות, ושלישי אומר, השראת השכינה. כל אלו הם תשובות נפלאות, אבל צריך שיהיו הבעל והאשה ברורים למה הם התחתנו. לאחר הבירור, על זה לבנות השותפות. בודאי שיש עליות ונפילות, אבל צריך שהיה ברור לשם מה התחתנו.

יתכן שאיש אשה הם נשואים להרבה שנים אבל אין להם נקודת מכוון, למה הם מתכוונים. הבית צריך נשמה, לא רק תורה ומצוות. התורה הוא "תורת חיים", ורק תורה שיש בה חיות הוא התורה חיים שהבית צריך.

אם לאו, כל השיתוף בין הבעל לאשה הוא רק קשיי וטרדות החיים או שמחות של ילדיהם, ואין זה חיבור ביניהם. רק חיבור של נשמה ביניהם הוא שותפות אמיתית בין בעל לאשה, חיבור של חיים פנימיים. נזכה הבורא לכולנו לבנין שלם של בנין הבית!

- [ודע את משפחתך](#) [1]

Source: <https://bilvavi.net/shiur-009-סוףביתיהודיחוש/009-דעאתמשפחתך>

Links

[1] <https://bilvavi.net/daes.mish>